

In Memoriam

Marina Deweer

In juli jl. verongelukte Marina Deweer te Chamonix, tijdens een bergtocht die bedoeld was als voorbereiding tot een beklimming van de Mont Blanc, de hoogste berg van Europa. Ze was negenendertig jaar. Uit vele kandidaten had ik haar in 1981 geselecteerd voor een BTK-project bij de Antwerpse KNS, waar ik sedert 1970 dramaturg was. Ze werd assistent-dramaturg en kwam na afloop van het project 'vast' bij het gezelschap. Ze was gewoon te goed om haar te laten gaan.

Kan je het vak van dramaturg leren? Ik heb daar mijn twijfels over. Natuurlijk moet je belesen zijn, en wat theoretische en praktische kennis verzameld hebben. Maar je moet vooral bezeten zijn van het theater. En dat was ze. Onder de vele andere eigenschappen die ik bij haar bewonderde, was er haar bekwaamheid om alles wat moeilijk was eenvoudig te maken, en om anderzijds nooit moeilijk te maken wat eenvoudig is. Ook bezat ze het talent om haast automatisch het vertrouwen te winnen van acteurs, regisseurs en alle andere produktiemedewerkers. Alles wat ze voor het theater deed, was overigens als vanzelfsprekend. Daarom werd ze niet alleen graag als dramaturg gevraagd, maar ook als assistent-regisseur.

De eerste jaren was ik haar begeleider en mentor, en heimelijk was ik er fier op dat zij zo vlug het vak onder de knie kreeg. Ik merkte na korte tijd ook dat ze op diverse terreinen veel beter was dan ik. Rouwig was ik daar niet om. Een coach is echt niet jaloers op het succes van zijn pupil... Toen ik in 1990, na zowat twintig jaar als redactiesecretaris en hoofdredacteur van De Scène gediend te hebben op mijn adem trapte, stelde ik haar graag voor als nieuwe hoofdredacteur. Gedurende een paar jaar zorgde Marina voor een frisse redactionele wind. Haar taak als hoofdredacteur van De Scène kon ze helaas niet lang uitoefenen (hoewel ze in de redactie bleef). Vanaf 1991 stond ze er als KNS-dramaturg immers alleen voor: ik was intussen als directeur naar de Studio Herman Teirlinck geroepen en de KNS had geen geld meer voor twee dramaturgen. Tijdens het driejarige samenwerkingsverband 'Nieuw Ensemble KNS-Raamtheater' onder Walter Tillemans stond Marina Deweer zelfs in voor de dramaturgie van het gehele tijdelijke fusiegezelschap. Een waanzinnig omvangrijke taak, die ze echter met de glimlach en tot eenieders voldoening tot een goed einde bracht.

Bij de informatieronde om de opvolging van Walter Tillemans voor te bereiden, werd zij in 1994 als een der 'wijzen' van het gezelschap naar het Antwerpse Stadhuis geroepen, om de toenmalige burgemeester en schepenen van cultuur Bob Cools te adviseren. Niet dat ze zich als woordvoerder opwierp. Ze werd gewoon gevraagd.

Steeds heb ik me geveleid gevoeld wanneer iemand met veel lof over haar sprak. Ik had dan het gevoel dat een beetje van die appreciatie ook op mezelf afstraalde. (Ach, die menselijke ijdelheid...!) Vandaar dat ik me ook zo machteloos en persoonlijk gekwetst voel bij de onrechtvaardigheid van haar veel te vroege dood.

Toon Brouwers
